

AKTIESELSKABET
FØROYA BANKI
Hovedkontor: THORSHAVN Stiftet 1906. Afdeling: TRANGISVAAG
AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.
Bankforretninger af enhver Art udføres.
Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Føroya málfelag.

Endamál felagsins er:

- I. at búgva føroyskt mál út til at vera nýtiligt í øllum forum her á landi,
- II. at útvega málinum lógligan rætt í øllum viðurskiftum,
- III. at geva fólk leiðbeining í skrivligari nýtslu av føroyskum máli.
- IV. at geva út bókur við fyrimyndum og orðasøvnnum í øllum yrkisgreinum.

Limagjaldið er 20 kr. um árið.

FØROYA MÁLFELAG, Tórshavn.

CYKLUR og Laksevaag stoypigóðs

fáa tit best og biligast hjá

tit. 192. **Niels S. Johannessens eftf.** tit. 192.

ÓLAVSØKUFÓLK!

Skulu tit keypa sigarettir, sigarir, tubbak, pípur, konfekt, sjokulátu, biscuit, frukt, bom-bom, iskukur, limonadu, sodavatu o. a. t.l., so fáa tygum hetta best og hartil biligt í

„TERNUNI“
(í Sjómannsheiminum)

Til Ólavssøku:

Ferskt lambskjet, oxsakjet, skinsakjet, rullupylsa og nógvur annar góður viðskeri er at fáa hjá

Telefon 89.

J. Lambaa.

Sjálvandi

eiga allir keypmenn at keypa
føroyskt góðgæti frá

BOMMVIKINUM

Tey, sum koma til Ólavssøku

og rella sær at keypa spisustovuborð og stólar, sófur, armstólar og tilsvandi vøkur borð (rund ella fýrkantað) sengur og toiletteimobil og annað til sovukamar, divanir spiralsengur og madrassir.

Maling (blandað í ymskum litum) papp, tapet o. a. m.

Fáa tað biligt, vakurt og gott hjá

Poul Isaksen.

Ólavssøkuminnunum kveikt upp aftur til verandi loandi kyndlar Ung og gomul, væl komin til Ólavssøku, okkara tjóðarhátið!

- TEITI -

Tað var bara eg . . .

Hann var ikki sum fólk flest. Tað var vist, men býttur var hann ikki, minni enn so. Í skúlanum var hann mínastirnarn millum tey frægu. Katikismusina og biblíusöguna var hann stífur í. Tað gratt nestan ikki, at hann kundi á standandi fóti svara bæði presti og lærara. Og tá ið hann gekk til, var tað sum hona pikkur korn at hoyra hann á kirkjugólvinum ramsa triðja artikul.

Nei, Klæmuntson — soleiðis hevði ein leikbróður skrift hann í oxfaraketi — var so sanniliga ikki býttur. Men hann var serur, einvirur. Men kortini í einum sum fólk flest:

Hann hevði hug á konufólk.

Men hann bar tað hjá sær sjálvum. Gekk og bylgdist við tí, kelaði fyri tí — goymdi tað hjá sær sjálvum. Men mátt er við hvussu nógv ein kann hópa upp, hvat ið ein kann goyma. Eina ferð rennur yvir. So er eisini við kerleikanum. Hann kann ikki verða við at hópa seg upp — hann má at enda flóta yvir. Og tá — tað vita øll, sum hava verið góð — kemur hann í so mikli sterkari streymi sum hann hevur verið hyrgdur inni.

Og tað hendi við Klæmuntsyni. Byrgingin, hann hevði bygt sær upp íggjognum mong ár, frá tí hann var 14 ár, tá ið hann gekk til prests, og til nú, hann var mitt í fjúgunum, hon skráðnaði eina náttina og skolaði Klæmuntson við sær. . . .

Tey gingu til bæði — og síðani hevði eingin onnur átt pláss í huga hansara. Hon fór ikki heldur úr huga hansara — morgun kvøld ella nátt. Tað segði tað sama.

Tað hendi eina náttina. Tað var á heysti. Hoyroykurin angaði so sterkur inn íggjognum hitt opna vindeygð. Hann kundi ikki sovna. Hann lá og hugsaði — droymdi vakni. Droymdi um hana. Aldri høvdu kenslurnar valdtikið hann so. Hann mátti hita hana, siga henni sínar kenslur. Á, ja hon var verd at elska. Hon var ikki sum gentur flestar. Hon var vorðin til nakað. Hevði verið burturi — og var nú afturkomin og hevði fingið ljósmóðurplássin í hygdini. Men hvussu skuldi hann hita hana?

Hann sprakk á fótur.

Nú hevði hann tað — og tað skuldi verða heint nú.

Hann var í lotuni í klæðunum — stásklæðunum. Og so helt hann á dyr.

— — —

Hann bankaði uppá.

Ljósmóðurin var í vindeygnum við tað sama.

— Hvor er tað?

Tað er hon undir Heygunum!

— Eg skal vera skjót. Bíða mær eitt sindur. Hvat, er tað tú Klæmuntson?

Á, góða, eg skal bíða tær. Gev tær bara tol.

— Geva mær tol! Tað plagar ikki at vera sagt í tilfukum orðindum. Men tú ert hin sami góði og yvirhølligie drongurin. Hon gav honum taskuna og helt skjótgongd undir Heygunum.

— Gakk ikki so skjótt, góða.

Tað hastar ikki.

— Hastar ikki! Já vist hastar tað. Fylg nú við.

Tey nærkast Heygunum. Hann gerst meiri og meiri ráðvillur í hvørjum.

So tekur hann dyk á seg. Ger eitt lop fram til hana. Leggur hondina á oksl hennara og heldur fyrri:

Hoyrt tú, góðasta mín — tað var ikki hon undir Heygunum. T—tað er bara eg sjálvur!

Hetta varð bæði fyrsta og seinasta ljósmóðurferð hansara.

Jo en: Áa ja — det er en forfærdelig Dyrtid, vi lever i, og det kommer af al den Told, vi maa betale, bare fordi Sambandsmændene vilde skaane Kapitalisterne.

Thomas: Naa, tag nu ikke saadan paa Vej, for det bliver ikke saa længe, vi skal have den at slaas med.

Jo en: Hvordan da det?

Thomas: Hvordan, siger du, bruger du da ikke dine Øjne og Øren? Du maa jo have opdaget, at Johan Poulsen er valgt til Folketingsmand.

Jo en: Han vil da vel ikke afskaffe Tolden, han har jo selv stemt for den i vort dyre—, jeg mener dyrebare Lagting.

Thomas: Det kan godt være, at han har gjort det; men han har sagt, at han vil have den væk — og det som bedre er — »Dimmalættinge« siger det ogsaa, og saa ved jeg, at det passer. Han faar 4 Aar til det Arbejde; han vilde ellers have gjort det paa 4 Uger; men det gjorde Folkeafstemningen.

Jo en: Du siger Folkeafstemning

— var du og stemte?

Thomas: Nej, det kunde aldrig falde mig ind, jeg holder mig altid til det, som staar i »Dimmalættinge« og særlig det mellem Linjerne, som man plejer at sige.

Jo en: Naa, saa var det ikke dig, som satte Nej paa Sædden i Stedet for et Kryds. — Jeg har da hørt, at der i hvert Fald var en saadan i en Sambandsbygd.

Thomas: Hov—hov. Jeg duer at stemme, og jeg vil lade dig vide, at det gør Johan Poulsen ogsaa.

Jo en: Det tvivler jeg ikke paa. Han blev jo faktisk siddende som Folketingsmand paa Nej-Stemmerne. X.

Varðin.

Hitt føroyska bókmentafelagið:

Felagið „Varðin“

gevir út bókur og tíðarskriftið „VARDAN“. — Limirnir fáa ókeypis tíðarskriftið og fyri lagan prís tær bókur, ið felagið gevur út. Limagjaldið er 6 kr. árliga + postflutningsgjald 1 kr. tilsamans 7 kr.

Felagsins adressa er:

Felagið Varðin, Tórshavn.

Olavssøkestir!

Vitjið inn í

Sápuhúsið,

har fáa tit nógv gott og biligt til tinganest. nógv slog av sápum og av ymisum vaskievnnum og húshaldsartiklum.

Eisini fáast trikotaguvorur so sum blusur, undirkljolar, undirbuksur, troyggjur, korsettir, brósthalddarar, sokkar, hosur, skjórtur, slíps, selar, handkløð, viskustykkir, dúkar, baðidraktir, -húgvur og -skógvar.

Føroya Urtagarðsfelag

hevur vanligan aðalfund mána-dagin hin 31. juli kl. 17 á Føroya Fólkaháskúla. Dagskrá eftir lógin.

S. P. úr Konoy,
formaður.

Brugte Militærstøvler

med lange Skafter, reparerede og med gode, tykke Saaler kun 4½ Kr pr. Par. Gode, reparerede Marinesko med tykke Saaler kun 4 Kr. pr. Par. Forsendes portofrit pr. Postopkrævning. Skriv i Dag. Støvelageret, Nørresundby.

„Smiril“ og „Viðanes“.

Fríggjadagin tann 28. kl. 7 av Vági yvir Tvøroyri og Hvalbæ til Tórshavn.

Ólavssøkadag kl. 6 úr Havn—Skálavík — Vág — Tvøroyri og aftur á Havnina.

Sunnudagstúrurin til Suður-oyar: Nærri við gotuupplogum.

Fríggjadagin tann 28. siglur „Viðanes“ kl. 6 istaðin fyri kl. 7.

Tórshavn, t. 21. juli 1939.

Administratør.

I Olajdagene sejler vore Baade

Fredeg der 28. Juli:

»Dügván« til Ejde Kl. 8 Fm. »Olavur« i Sundelaget (Lørdagsplan). »Trøndur« i Skaalefjord (Lørdagsplan). »Streymur« til Klaksvig. Afg. fra Thorshavn Kl. 5 Fm. Fra Klaksvig Kl. 10. Fm. (Sejler kun til Klaksvig).

Lørdag den 29. Juli:

»Olavur« afgaar fra Thorshavn Kl. 5½ Fm. Ore—Kvalvig—Sæltetræ—Thorsvig til Thorshavn.

»Streymur« fra Thorshavn Kl. 6½ Fm. til Kollefjord. Af. fra Kollefjord Kl. 8 Fm. til Kaldbak og Thorshavn.

»Trøndur« afgaar fra Thorshavn Kl. 6 til Skaalefjord (Lørdagsplan) »Dügván« afgaar fra Thorshavn Kl. 7 Fm. til Hesto—Skopen—Nolso.

NE. Alle Eftermiddagsturene bortfalder begge Dage.

Thorshavn, den 25. Juli 1939.

A.S Thorshavn Mælkeforsyning og Margarinfabrik.

Keypið frá teimum, sum lisa í

„Føroya Social-Demokrat“